

**Z. Bolek, G. Kotkowski, Z.
Bukowski, L. Gajewski**

**Chojny, gm. Sobków, woj. kieleckie.
Stanowisko 7**

Informator Archeologiczny : badania 12, 52-53

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

szalinie. Pierwszy sezon badań, Cmentarzysko kultury łużyckiej /V epoka brązu - HC/D/.

Cmentarzysko zlokalizowane jest na południowo-zachodnim obniżeniu płaskiego wyniesienia opadającego w stronę rzeki Mogilicy. Badania miały charakter ratowniczy. Wykopy zlokalizowano w domniemanej centralnej i południowej części stanowiska.

Na obszarze około 2 arów zarejestrowano 45 obiektów, w tym 36 grobów i 8 palenisk. Wśród grobów stwierdzono pochówki typu popielnicowego, niekiedy w obstawie kamiennej z resztkami stosu i bez oraz groby jamowe czyste. Wyposażenie grobów stanowiły popielnice w kształcie amfor oraz przystawki w kształcie mis i czarek. W jednym wypadku odkryto popielnicę amforowatą przykrytą płaską czapeczką z zakładką. Dominującym wątkiem zdobniczym na naczyniach jest motyw linii w układzie jodełkowym wykonany techniką płytkiego rytu lub tzw. pseudosznurowa. Stwierdzono także ornament plastyczny w postaci poziomych listew i małych nalepianych guzków. Wśród przedmiotów wykonanych z brązu uwagę zwracają szpile z wazowatą główką, z łabędzią szyjką oraz fragmenty bransolet.

Zarejestrowane paleniska tworzą zwarte skupiska, w pobliżu których nie stwierdzono przepalonych kości i elementów ściśle określających chronologię.

W układzie przestrzennym paleniska zlokalizowane były w południowej części stanowiska. Na obecnym etapie badań trudno jest określić związek funkcjonalny grobów i palenisk.

Materiały są przechowywane w Katedrze Archeologii UAM w Poznaniu.

Badania będą kontynuowane.

CHOJNY, gm. Sobków
woj. kieleckie
Stanowisko 7

PP Pracownia Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Łodzi

Badaniami kierowali mgr Z. Bolek, mgr G. Kotkowski /autor sprawozdania/, Konsultanci doc. dr Zb. Bukowski i mgr L. Gajewski, Finansowała Okręgowa Dyrekcja Gospodarki Wodnej w Krakowie. Pierwszy sezon badań. Osada kultury trzcinieckiej i łużyckiej z II-III okresu epoki brązu.

Stanowisko położone jest na terenie I tarasu rzeki Biała Nida na wysoczyźnie pochodzenia wydmowego. Obiekt przecina droga prowadząca z Chojn do Mostów, ponadto jest niszczone przez wybieranie piasku. Przebadano obszar 18 arów. Udało się zlokalizować szereg jam i palenisk, a także dużą ilość ceramiki kultury trzcinieckiej i łużyckiej. Z ciekawszych znalezisk wymienić należy ślady po późniemińskim obiekcie mieszkalnym z paleniskiem na zewnątrz, usytuowanym w północnej części stanowiska. Obiekt ten posiadał wymiary 4,5 m x 2,8 m, a jego wypalenisko zawierało fragmenty ceramiki łużyckiej. W pobliżu tego obiektu zlokalizowano także dobrze zachowany grocik brązowy oraz naczynie zasobowe. W południowej części stanowiska znaleziono dużą ilość ceramiki kultury trzcinieckiej, dwa dobrze zachowane naczynia kultury łużyckiej, a także fragment sztyletu brązowego z II okresu epoki brązu. Materiały do chwili całkowitego opracowania przechowywane są w magazynach PAK w Łodzi.

Badania zakończono.

CHWARZNO, gm. Stara Kiszewa
woj. gdańskie

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadziła mgr Gabriela Jeziorska. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Gdańsku, Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury łużyckiej z przełomu epoki brązu i wczesnej epoki żelaza.

Cmentarzysko położone jest w południowo-zachodniej części Pojezierza Kaszubskiego, na wzniesieniu, wypełniającym powierzchnię trójkąta, utworzonego z rozwidlenia dróg, łączących po linii N-S Zamek Kiszewski z wsią Chwarzno oraz od północnego zachodu i południowego wschodu Starą Kiszewę z Chwarznem. Stanowisko odległe jest od Zamku Kiszewskiego o około 1 km.

Jest to pole uprawne, należące do gospodarza Henryka Platy.

Badaniami objęto prostokąt o wymiarach 40 x 14 m., węższym bokiem przylegający do drogi, biegnącej w stronę Zamku. Południowa linia wytyczona terenu oddalona jest od rozwidlenia dróg o 229 m.

Na badanym fragmencie pola wyróżniono 15 różnych obiektów, które roboczo nazwano skupiskami. Odkryto w nich 3 groby popielnicowe, kilka zniszczonych grobów, przypuszczalnie jamowych, miejsca palenia ognia, bruki kamienne oraz kilka skupisk zniszczonych naczyń - przypuszczalnie przystawek grobowych.

Materiał ceramiczny leplony jest ręcznie z gliny schudzonej gruboziarnistym tłuczeniem, a w kilku przypadkach domieszką naturalną. Ceramika jest słabo wypalana. Przeważa barwa brunatna. Powierzchnie naczyń są gładzone lub schropowane. Niektóre naczynia zdobiono orna-